

Paula Kokkosen haastattelu 22. kesäkuuta 2009.

Susanna Kuparinen: Mun puhelu koskee tätä Voutilaisen tapausta, joka nyt, mikäli oon ymmärtäny oikein, on selvitystyön alla..

Paula Kokkonen: Kyllä.

SK: Ja siit on jääny muutama lanka repsottamaan, mitä mä oon yrittäny solmia. Eli tuo Leena Karhu-Westman, joka oli yks mun lähteistä tossa jutussa, niin ilmotti mulle että se oli lähettäny sulle viestin, itseasissa mä oon saanu tän viestin itse, myös, jossa se ilmotti että tää hankinta on laiton ja että tästä on tiedotettu Voutilaista hyvissä ajoin. Ja mikä mua ihmetyttää on se, että 5.5 on ollu tää sosiaalilautakunnan kokous missä olet ollu paikalla. Ja kun mä oon haastatellu näitä sosiaalilautakunnan jäseniä, on käyny ilmi, sä et oo esimerkiksi kertonu tätä tietoa heille, vaikka kyseessä on ollu silloin tän prosessin selvitys.

PK: Mä en tiedä mistä tiedosta sä puhut, mutta totean nyt ensinnäkin sen, että varmasti sulla on kunnan tietolähteet ja tiedät että mä oon joutunu lähtemään kesken sen asian käsittelyn pois ja mä en oo loppuun asti kuullut mitä lautakunnan jäsenet ovat keskustelleet.

SK: Niin mut sulla on ollu tieto siitä että taloushallinto on silloin hyvissä ajoin varottanu Voutilaista siitä, että tää hankinta on laiton ja että tää informaatio ei oo menny esimerkiksi sosiaalilautakunnalle ja sulla on ollu tää tieto silloin, mutta sä et oo sitä kertonu. Miksi?

(Kokkosen puhe kuuluu todella epäselvästi nauhalta tässä kohtaa)

SK: Sä oot saanu tän, sä oot saanu tän...

(Päällekkäin puhumista)

PK: 30.4 oon saanu Karhu-Westmanilta...

SK: Kyllä ja sit sä oot vielä vastannu hänelle...

PK: Tieto tuli minulle vasta jälkikäteen

SK: Niin aivan mut...

(Kokkonen keskeyttää)

PK: Saanko kertoa...

SK: Joo-o.

PK: Sulla on tieto siitä, mitä oikeuspalvelut minulle kertoi, mä olen sen puolen kertonut asiasta...

SK: Eli mitä oikeuspalvelut ovat sinulle kertoneet asiasta?

PK: En nyt halua mennä yksityiskohtiin enkä pidä tän tyyppisestä sävystä mitä sinä nyt siinä esität, minä olen antanut kaupunginhallitukselle selvityksen 8.6 siltä osin mitä lausuntoa minulla on tässä asiassa, ja kun tämä on eduskunnan oikeusasialimen selvitettävä, niin minä pidän sitä oikeampana väylänä selvittää näitä asioita, kuin Voima-lehteä.

SK: Joo-o, mutta...

(Kokkonen keskeyttää)

PK: Ja siksi en halua käydä tästä keskustelua siitä, kuka sano ja mitä sano, ja myöskin lautakunnan väliset keskustelut ovat sellaisia, joista ei yleensä julkisuuteen kerrota kuka sanoi, mitä sanoi, missä yhteydessä.

SK: Joo, mutta sen verran mä oon pystynyt päättelemään (Kokkonen puhuu päälle)... Sen verran mä oon pystynyt päättelemään että sä et oo kertonu silloin siellä selvitystilaisuudessa aika oleellista tietoa mikä lautakunnan jäsenten olis ollu hyvä tietää, eli se, että Voutilaista on varoitettu koska Voutilaisen tarina, mitä se on lautakunnalle kertonu, mitä se on myös kertonu omalle henkilökunnalle on ollu se että hän on ollu sairaslomalla ja sillä aikaa asiat on sotkettu ja hän ei oo ollu tietonen. Niin, sä oot antanu esimerkiks tän kaltasen informaation mennä läpi vaikka sä oot, oot tienny asioita joita lautakunnan jäsenet ei oo tienny. Niin mua kiinnostais tietää että miksi sä et oo kertonu kaikkea mitä sä tiedät silloin kun se selvitystilaisuus on ollut, sehän on sun velvollisuus?

PK: Lautakunnan kokous ei oo mikään selvitystilaisuus, se oli tilaisuus, jossa Voutilainen informoi mitä hän oli tehnyt tai tekemättä jättänyt. Minä en ollut siellä kuulusteltavana, se ei ollut tuomioistuin.

SK: Mutta eiks sulla oo velvollisuus kuitenkin, jos sulla on sellasta tietoa, joka ei tuu muuta kautta ilmi, josta annetaan harhaanjohtavaa tietoa ja sä tiedät aika olennaisen osan prosessista, mitä valtuutetut ei tiedä, jotka kuitenkin käyttää sitä ylintä päätösvaltaa, nii eiks sun velvollisuus oo kertoa noin tärkeä yksityiskohta?

PK: Yritin jo aikaisemmin kertoa sinulle, että minä en ollut koko sitä keskustelua loppuun saakka, eli minä en tiedä tarkkaan ottaen, että mitä kaikkea siellä on tullut ilmi, mitä kaikkia asioita on kysytty, kun minä olen joutunut poistumaan kesken sen asian käsittelyn niin en minä ole ollut

siellä, öö, siinä, sellaisessa tilanteessa tai tilaisuudessa että minä olisin ollut ikään kuin kuulusteltavana!

SK: Mutta jos sä oot tän kyseisen henkilön esimies, niin sillonhan sun velvollisuus on pitää huoli siitä että se asia tutkitaan huolellisesti ja perinpohjaisesti, ja että kaikki se informaatio mitä tähän liittyy tulee esille, ja sä oot kuitenkin käyttänyt puheenvuoron ennen sitä Voutilaisen selvitystä, tosin lyhyen...

(Kokkosen äänensävy kiihtyy hieman)

PK: Olen käyttänyt sen puheenvuoron jossa olen kertonut saman informaation, jonka olen kertonut kaupunginhallitukselle.

SK: Niin, siis mä oon kuullu, että se informaatio mitä sä oot antanu, on se että sä oot tienny tätä asiaa, että tää hankinta on ollu tekeillä ja siinä kaikki, ja sit sä oot antanu Voutilaiselle puheenvuoron. Mut siis väität sä mulle...

(Kokkonen yrittää puhua päälle)

S jatkaa: Siis väitkö sä että tuo talouspäällikön viesti ei oo niin tärkeä tieto, että siitä ois pitäny kertoa valtuutetuille?

PK: Minusta se ei oo siltä osin, kun niin kuin sanoin, Voutilainen selvitti mitä hän oli tehnyt tai tekemättä jättänyt ja minun tehtäväni ei ollut selittää siinä vaiheessa Voutilaisen tekemisiä tai tekemättä jättämisiä, ja niin kuin nyt yritän kolmannen kerran sinulle kertoa, minä olen poistunut kesken sen Voutilaisen antaman selvityksen ja ihan muista syistä, joten en ole osallistunut siihen keskusteluun ihan kokonaisuudessaan, joten en ole voinut selvittää mitä sanottiin tai sanomatta jätettiin, enkä tiedä, mitä lautakunnan jäsenet ovat kysyneet...

SK: Mutta silloinhan on...

PK: Tai mitä he ovat sanoneet ja niin edelleen.

SK: Mutta sulla on ollu lukuisia tilaisuuksia kertoa tuo tieto ja oothan sä varmasti selvityksen kirjallisen muodon nähny, vai onks toi normaali käytäntö et jos on...

(Kokkonen keskeyttää)

PK: Selvitys jaettiin siellä tilaisuudessa, minäkään en ollut sitä etukäteen nähnyt.

SK: Mutta luit sen.

PK: No en lukenut sitä ja ne kerättiin pois.

SK: Siis se on sun alainen, sä oot lähin esimies ja tässä on tapahtunu rike ja sä väität mulle että sä et oo ees lukenu sitä selvitystä?

PK: No, kun tuota, se jaettiin siinä ja minä olen siinä mielessä sellainen ihminen, että silloin kuin kuuntelen muiden keskustelua minä en pysty keskittymään yksityiskohtaisesti siihen, mitä siinä kirjallisessa selvityksessä sanotaan.

SK: No mut onko toi sun mielestä hyvää asioiden hoitoa jos kyseessä on...

(Kokkonen keskeyttää ärhävästi)

PK: Kyllä minä pidän sitä ihan asianmukaisena kuten sanottua että jos minun työkaverini, alaiseni tai esimieheni, kuka tahansa, selvittää omia edesottamuksiaan niin en minä koko ajan huutele siihen väliin.

SK: No mutta miksi sä et antanu tota oleellista informaatiota kenellekkään?

PK: Minä olen sen lähettänyt Voutilaiselle!

SK: Siis tämän Westmanin viestin?

PK: Kyllä.

SK: Siis sä oot lähettäny sen Voutilaiselle millon?

PK: No, nyt en... Ei mulla varmaan siitä mitään tässä ole yksityiskohtia, en tiedä milloin olen lähettänyt sen, mut kyllä... Tai sitten annoin sen hänelle käteen. Annoin sen joka tapauksessa hänelle toimitettavaksi.

SK: Joskus toukokuussa vai?

PK: En muista milloin se oli, mutta kuitenkin niin että olemme voineet keskustella siitä että onko tällainen tieto ollut, eikö ole ollut tämmöistä tietoa, mutta niin kuin muistat niin, ja... (vetää syvään henkeä) kun sinulla on kerran nämä tekstit niin tiedät hyvin, että hän [Karhu-Westman] ei ollut toimittanut sitä [sähköpostia hankkeen laittomuudesta] Voutilaiselle.

SK: Ei, koska siellähän on tiukat säännöt siitä, että Voutilaisen kanssa ei kommunikoida suoraan vaan kaikki menee sihteerin kautta, sehän on ihan perussääntö siellä. Sitä paitsi sä oot saanu tän viestin vappuaattona,

Westman on silloin tiedottanu siitä, koska se radiohaastattelu oli alkanu soittaa hälytyskelloja siellä sosiaalitoimessa, eli joka tapauksessa jos...

(Kokkonen alkaa puhua päälle)

PK: Oletko kysynyt miksi hän [Karhu-Westman] lähettää minulle tällaisia tietoja vasta sitten jälkikäteen?

SK: Sä oot pahotellu vastausviestissä että harmi että...

PK: Tieto tuli minulle vasta jälkikäteen, kyllä.

SK: Niin, mutta ei se oo tullu esimerkiksi liian myöhään ajatellen sitä selvitystilaisuutta joka on ollu seuraavana päivänä...

(Kokkonen keskeyttää jälleen)

PK: Nyt kannattaa ottaa ihan rauhallisesti, kannattaa odottaa ihan rauhallisesti ja katsoa mitä meidän oikeuspalvelut sitten lopullisesti kirjallisessa lausunnossaan sanoo ja niin edelleen.

(Susanna yrittää kysyä kysymyksen mutta Kokkonen keskeyttää heti)

PK: Mä en pidä teitä tuomioistuimen tyyppisenä että minusta me selvittelemme tätä nyt kaikessa rauhassa, annetaan kaupunginhallituksen arvioida asia, antaa lausuntonsa eduskunnan oikeusasiamiehelle, tämä asia tulee vielä monessakin yhteydessä esille...

SK: Se on ihan hienoo että te selvittelette tätä asiaa, mutta tässä on vähän sellanen olo, että kaikki mahdollinen tieto ei välttämättä päädy niihin selvityksiin, jos sä oot salannu näin oleellista informaatiota valtuutetuilta niin mitä kaikkee sä salaat silloin siinä varsinaisessa selvityksessä? Voiko sun sanaan luottaa, jos sä pimität näin tärkeitä tietoo valtuutetuilta?

PK: Mutta minun mielestä tämä ei ollut mitään pimittämistä, kuten sanottu, niin kysymyshän on Voutilaisen ja hänen organisaationsa sisäisestä toiminnasta, siitä miten siellä viesti kulkee, minkä viestin hän on alaisiltaan saanut ja mitä viestiä hän ei ole heiltä saanut, eikö niin?

SK: Joo, mut...

(Kokkonen kiihtyy)

PK: Silloin on kysymys siitä, mitä Voutilainen tiesi silloin kun hän sen oman päätöksensä teki.

SK: Kyse on myös siitä mitä sä oot tienny Voutilaisen esimiehenä.

PK: Joo, mutta kysymys ei ollut Voutilaisen edesott... Nyt oli kysymys Voutilaisen edesottamuksista...

SK: Jarmo Räihä sanoi, että Voutilaista on informoitu siitä viestistä. Ja samoin on täysin mahdoton ajatus että sihteerille tulee viesti, niin täytyy olla todella huono sihteeri, jos ei delegoi, jos ei siirrä eteenpäin.

PK: Delegoiminen tarkoittaa yleensä siirtämistä alaspäin. Niin sihteerit eivät delegoi ja siinä, ja sillee...

SK: No tässä tapauksessa ylöspäin. Niin...

PK: Se ei oo delegointia.

SK: Tässä tapauksessa ei oo kyse siitä, mitä Voutilainen on tienny, vaan mitä sä oot tienny ku sä oot mennyt sinne lautakunnan kokoukseen ja tätä tietoa sä et oo kertonut heille etkä missään vaiheessa kenellekään muullekaan. Eli tää tieto on jäänyt sun ja Karhu-Westmanin väliseksi.

PK: Minä olen silloin kertonut siis oikeuspalvelun kanssa käymäni keskustelun jälkeen, miten minä arvioin sitä tilannetta. Ja tää ei oo siinä mielessä ollu minun kannaltani oleellinen viesti.

SK: Eikö valtuutetuilla oo oikeus saada kaikki mahdollinen informaatio näinkin tärkeessä asiassa, eikö sun velvollisuus oo kertoa, jos sä tiedät jotakin, mitä valtuutetut ei tiedä? Tällasessa asiassa...

PK: Muistat varmaan mitä olen julkisuuteen sanonut, kun kerran teet huolellisesti läksysi?

SK: Öö...

PK: Useita kertoja aikaisemmin.

SK: No mitä olet sanonut?

PK: No muistele nyt, ku sulla on varmaan hyvät tietolähteet, niin tuskin minä nyt alan tässä lehtiä sinulle siteerata.

SK: Niin ja sä oot sanonut useita eri asioita, joten mä en nyt tiedä tarkkaan, mihin viittaat.

PK: No kuitenkin samantyyppistä viestiä mitä, mitä tässä Karhu-Westmanin viestissä.

SK: Sä oot sanonu, että sä luotat Voutilaisen harkintakykyyn. Sä oot sanonu, ettet sä potki maassa makaavaa. Sä oot sanonu, että se hankinta on ollu harkitsematon. Mut nyt kyse ei siitä, mitä sä oot puhunu julkisuuteen vaan mitä sä oot puhunu niille valtuutetuille, tai et mitä oot jättäny puhumatta.
Mun mielestä...

(Kokkonen keskeyttää)

PK: Minä olen selvittänyt asiaa kaupunginhallitukseen, ja minä olen selvittänyt asiaa niille tahoille, joille minä pidän sitä asianmukaisena. Ja, saanko vielä kerran korostaa, että lautakunta kuuli Voutilaista, ja sitä miten Voutilainen hahmotti asian, ja mitä hän oli tehnyt tai tekemättä jättänyt. Ja minä jouduin poistumaan kesken sen, ja minä en tiedä mitä kaikkea hän sanoi (ääni kiihtyy huomattavasti), että kertoiko hän tästä Karhu-Westmanin viestistä vai eikö kertonut.

SK: Mun mielestä se on epäoleellista missä vaiheessa sä oot poistunut sieltä kokouksesta, oleellista on se että et oo ennen poistumistasi, et sen jälkeen, et missään vaiheessa, kertonut lautakunnalle että taloushallinto on varottanu Voutilaista hyvissä ajoin. Se on mun mielestä, tollasen tiedon pimentäminen on yhtä kuin valehteleminen, ja mä ihmettelen vaan sitä, että missä vaiheessa sä sitten ajattelit kertoa tän tiedon vai ajattelitko vaieta siitä mahdollisesti ikuisiksi ajoiksi? Minkä takia sä suojelet Voutilaista?

PK: Minä en ole tässä mitään suojellut, meillä on erilainen näkemys mitä asioita kukakin kertoo mihinkin suuntaan missäkin vaiheessa, eikö niin?

SK: Selvästi.

PK: Meillä on erilaiset käsitykset tästä, ihmisillä voi olla ja saa olla erilaisia käsityksiä mikä on olennaista minkäkin toimijan kannalta.

SK: Meillä on ainakin erilaiset käsitykset valehtelemisestä, se on selvää. Mä haluisin kysyy vielä sitä, että tiesitkö sä, että ottoharkintaa rikottiin tällä päätöksellä? Että hankinta oli tehty ennen ku se lähetettiin hyväksyttäväksi lautakunnalle?

PK: En tiennyt.

SK: No niin mä oon ajatellut...

PK: Sellainen asia ei oo missään vaiheessa tullut esille (...)

SK: Niin, sitä mä ajattelinkin, että sitä sä et oo varmaankaan tiennyt, koska sähän oot ite antanu siitä...

PK: Sinulla on sellainen käsitys, että näin olisi menetelty. Mikä näyttö sulla on siitä?

SK: No sun pitää ite selvittää sosiaalivirastosta toi asia, kaikki näyttö on siinä jutussa, jos sä oot sen lukenu niin sä tiedät sen kyllä.

(hiljaisuus)

SK: Sieltä on lähtenyt sähköposti 17. päivä maaliskuuta, tilaus on tehty silloin ja mä oon keskustellut tästä asiasta Jarmo Räihän kanssa, joka kertoi sen että siinä tapahtu niin sanotusti kömmähdys eli tilaus tehtiin ja huonekalut lähti matkaan ennen kun tätä päätöstä hyväksyttiin lautakunnalla. Ja sä oot antanu ite tiukat säädökset siitä että takakäteis päätöksiä ei sosiaalilautakunnalle saa viedä. Mikä on niin kun jämpti ja ohjeistus. Mutta mä ihmettelen sitä, että ku tää prosessi on mennyt näin pieleen ja tässä on valehdeltu näin paljon, niin mä ihmettelen sitä että sinä edelleen myös itse valehtelet ja pimität tietoja, mitä tässä on tapahtunu tai mikä on sun suhde Voutilaiseen...

(Kokkonen keskeyttää)

PK: Minä en mielestäni valehtele enkä pimitä tietoja...

(Päällekkäin puhumista)

SK: Niin se tässä kiinnostaa.

PK: Anteeksi, sanoin, että minä en mielestäni pimitä enkä minä valehtele.

SK: Niin no, kertomatta jättäminen on valehtelua. Mutta jos en olisi ottanut Karhu-Westmaniin yhteyttä niin edelleenkaan kukaan ei tietäis tosta taloushallinnon reaktiosta mitään.

PK: Olen yrittänyt kertoa sinulle, mikä tämä prosessi on ollut, miten tässä on menetelty, mikä on kenenkin rooli ollut ja meillä on erilainen näkemys tähän.

SK: Joo, selvästikin.

PK: Ja olet toimittaja ja minä olen juristi koulutukseltani.

SK: Sitä mä ihmettelenkin miten sä juristi-ihmisenä, varmastikin tiedät hyvin kaikki pykälät ja lait ja hyvät käytännöt, niin ihmettelen suuresti...

(Kokkonen keskeyttää)

PK: Sinulla on oikeus ihmetellä.

SK: Niin ihmettelen suuresti, miten et ole tätä informaatiota kenellekään jakanut. Onko se yleinen käytäntö, pimitätkö usein tietoa valtuutetuilta?

PK: Huomaatko, miten Karhu-Westman on lähettänyt tämän minulle huomattavasti jälkikäteen, et ois voinu kuvitella, että jos siellä ois haluttu toimia avoimesti, jos hän olisi halunnut rehellisesti tämän asian selvittää, niin ois voinu kuvitella, että hän ois yrittänyt ottaa vähän aikaisemmin yhteyttä.

SK: No hän on yrittänyt sillon vaikuttaa suoraan niihin, niin kun, organisaatioon...

(Kokkonen keskeyttää ja puhuu päälle)

SK: Hän on yrittänyt vaikuttaa siellä sosiaalivirastossa ensin, ja ehkä hankinnan kannalta liian myöhään lähetetty sulle,...

PK: Eikö sinustakin ole erikoista, että hän poukkaa tällä tavalla, että hän lähettelee sitten minulle huomattavan myöhässä tämän, että jopa ihan niin kuin, niin, että onko tässä nyt haluttu ansoittaa Voutilainen.

SK: Siis ootko sä tosissas että tää ois jonkinlainen salaliitto sosiaalivirastoo vastaan?

PK: Eikun, sanoin vaan, että onko haluttu ansoittaa, kun ei ole hoidettu asioita ajankohtaisesti vaan jälkikäteen lähetellään tällaisia.

SK: Niin, no se ehkä liittyy myös siihen sosiaaliviraston hallinnolliseen kulttuuriin, että joka tapauksessa se viesti ois tullu sulle liian myöhään, koska se hankinta on tehty jo maaliskuun 17. päivä. Karhu-Westman on varmaan toiminu siinä...

(Kokkonen keskeyttää ja puhuu päälle)

SK: Syytätkö sinä nyt Karhu-Westmania tästä?

PK: En, en syytä sen enempää, kuin ihmettelen toimintatapaa, hänen toimintatapaansa.

SK: Niin...

PK: Niin kuin varmaan huomaisit siitä viestistä minkä hänelle myös panin.

SK: No mä en oo tätä viestiä nähny, mut mulla on se, mä oon nähny sen mikä on lähetetty sulle.

PK: Etkö ole nähnyt sitä, sitä minkä minä hänelle lähetin? Pimittääkö hän sen sinulta?

SK: Ei vaan, se on...

(Kokkonen keskeyttää)

PK: Hän on pimittänyt sen sinulta. On kyllä erikoista, että teet tutkivaa journalismia, ja käytät tietolähdettä, joka valikoi...

SK: Ei vaan se on yksinkertaisesti hyvien käytäntöjen mukainen, että hän voi näyttää minulle viestejä joita on itse lähettänyt, mutta ei voi lähettää minulle viestejä, joita joku muu on lähettänyt hänelle. Se ei oo pimittämistä.

PK: No hän on ilmoittanut lähettäneensä sen Voima-lehteen.

SK: Hän on lähettänyt siis sen viestin jonka hän on pistänyt sulle.

(hiljaisuus)

SK: Että se on siis hyvää käytäntöä, että ei voi lähettää, ei hän vois lähettää vaikka haluaisikin niin sitä sun viestiä mulle. Se ois epäreilua, koska se on sun viesti. Hän voi tehdä ratkaisuja vain omien viestiensä suhteen. Niin, sinun mielestä siis Karhu-Westman...

(Kokkonen keskeyttää)

PK: Hän on lähettänyt sen minulle... Milloin sä sanoitkaan, että se lautakunnan kokous oli?

SK: Lautakunnan kokous oli 5.5 ja sä oot vastannu Karhu-Westmanille 4.5. Eli sä oot ollu tietonen, kun sä oot menny sinne lautakunnan kokoukseen, että...

PK: Joo-o.

SK: Että tästä hankinnasta on varotettu.

(hiljaisuus)

SK: Hmm, mutta lähetä ihmeessä, susanna.kuparinen@voima.fi

PK: No ei tässä oo nyt sen enempää ku pyydä häneltä se.

SK: Selvä, voin pyytää.

PK: Koska on harmillista, että tieto tuli minulle vasta jälkikäteen.

SK: Mut ei se oo tullu...

(Päällekkäin puhumista)

PK: Anteeksi.

SK: Kukaanhan ei ois voinu tiedottaa sua ajoissa tästä hankinnasta, koska se on tehty jo 17. maaliskuuta ennen kuin mikään asia on menny lautakunnan eteen edes tai ennen ku hankintalistoja tai päätöksiä on annettu.

PK: (sanoo tuhahtaen) Sillon ku tehnyt siellä viraston virkamiesten kanssa keskustelua hän ois voinu sillon kertoa.

SK: Niin mutta nyt pointsi ei oo siinä, mitä Karhu-Westman on kertonu ja millon...

PK: Kyllä nyt pointti on siinä! Se pointti on siinä.

SK: Vaan miksi sinä et ole kertonut sosiaalilautakunnalle olennaista tietoa?

PK: Yrittäisin vieläkin kertoa sen, mikä se tilaisuus oli, mikä se tilanne oli...

SK: Aivan.

K: Kenen edesottamuksia siellä selviteltiin...

SK: Niitä tilaisuuksia on ollu sadoittain toukokuun aikana, että sä olisit voinut tän informaation kertoa.

PK: Joo, mutta mä vieläkin yritän kertoa, että se ei minun kannaltani ollut nyt siinä yhteydessä, koska en vielä tiennyt mitä kaikkea siellä keskusteltiin, mitä kaikkea kerrottiin... Ei tää ollu mikään juupas-eipäs keskustelu.

SK: Sä asetat kyseenalaiseks sun luotettavuuden...

PK: No sinä voit kyseenalaistaa sen!

SK: ...jos sä pimität tuollaista tietoa valtuutetuilta.

PK: Musta kysymys ei oo pimittämisestä.

SK: No mistä kysymys on sitten? Mikä se toinen sana on, kun sulla on tietoa, sä et jaa sitä, sä tiedät enemmän kuin muut, sä tiedät olennaisen seikan prosessin kulusta.

(Kokkonen korottaa ääntä)

PK: Minusta se ei ole ollut siinä vaiheessa olennaista, koska siinä vaiheessa siellä sitä pyykkiä pestiin, ja keskusteltiin siitä kuka tiesi, mitä tiesi, kuka oli informoinut ketä missä vaiheessa, eiks nii?

SK: No missä vaiheessa sä ajattelit sitten tän kertoa?

PK: Minusta tämä ei ollut olennaista.

SK: Miks se ei ollu olennaista?

PK: No se ei ole ollut minun kannaltani olennaista. Sinä kysyt koko ajan "minun kannaltani", ei tämä "minun kannaltani" ole ollut olennaista.

SK: Sinä olet Voutilaisen esimies, ja jos niin kuin...

(Kokkonen keskeyttää)

PK: Anteeks, mä lähden nyt seuraavaan neuvonpitoon. Kuinka kauan aiot tätä jauhaa? Eiköhän tässä oo näkökohdat tullut nyt esille aika hyvin.

SK: Selvä. Mutta siis mä oisin toivonu ehkä jotakin konkreettisempaa, kun mun mielestä sä nyt kiertelet aika paljon sitä olennaista asiaa.

PK: Meillä on eri näkemys tästä asiasta, eikö niin?

SK: Meillä on siinä mielessä eri näkemys, että mun mielestä virkamiehen pitää olla rehellinen valtuutetuille.

PK: Oon ihan samaa mieltä, että virkamiehen pitää olla rehellinen lautakunnan jäsenille myöskin, eikä pelkästään valtuutetuille. Lautakunnassa istuu paljon muitakin kuin valtuutettuja, ja kaikille pitää olla rehellinen.

SK: Ootko sä ollu mielestäsi rehellinen?

PK: Minä olen mielestäni ollut rehellinen. Kuten sanottu, niin kysymys ei mielestäni ollut siitä, mitä minä olen tehnyt tai tekemättä jättänyt.

SK: Sä oot Voutilaisen esimies, eli sä jatkuvasti ikään kuin sanot irti vastuun...

(Kokkonen keskeyttää)

PK: Joo, mä sanon vieceelä, en tiedä monennenko kerran kerron sinulle, että minähän en ollut koko keskustelua loppuun saakka kuulemassa, joten minä en nyt tiedä...

SK: Ei toi voi olla riittävä peruste!

PK: Ja myöskään en olisi...

(Kuparinen keskeyttää ja molemmat puhuvat päällekkäin)

PK: Puhut päälle, puhut päälle.

SK: Niin puhun, mutta toi on järjetön syy.

K: Mä tiedän, että sä yrität saada mut jollakin tavalla hermostumaan tai muuta koska olenhan nähnyt mitä te printtaatte sinne lehteen, että haluatte lisää keskustelun aineksia. Voisi olla intelligentimpää yrittää selvittää asioita ihan rauhallisesti.

(Kuparinen naurahtaa)

PK: Mä joudun nyt valitettavasti lähtemään. Me ollaan nyt varmaan viistoista minuuttia jauhettu tätä...

SK: En mä yritä saada sua hermostumaan, mä haluaisin vaan saada niin ku konkreettisen vastauksen konkreettiseen kysymykseen. Miksi ette kertonut oleellista informaatiota sosiaalilautakunnalle missään vaiheessa toukokuuta?

(lyhyt hiljaisuus)

PK: Monennenko kerran joudun vielä sanomaan, että se oli tilaisuus, jossa kysyttiin Voutilaiselta selvitystä...

SK: Te ette missään vaiheessa toukokuuta ole kertoneet tätä informaatiota. Voutilaisen selvitys, joka on ollut puutteellinen ja harhaanjohtava....

PK: Anteeksi, minulla on nyt etukäteen sovittuja tapaamisia, joutuisin nyt lopettamaan.

SK: Selvä, hyvää päivänjatkoa, hei.

PK: Kiitos samoin, hei.

<b>Haastattelun litteroi nauhalta Noora Tuovinen.